

دیده بان حقوق بشر (ایشیا واچ)

مترجم : ک . پیکار پامیر

نقض حقوق بشر توسط مجاهدین افغان

یادداشت : مطلبی را که اینک مطالعه میفرمایید، قبلاً از طرف دیده بان حقوق بشر سازمان ملل ، شعبه (ایشیا واچ) در وبسایت www.hrw.org/legacy/reports/1991/afghanistan به نشر رسیده است . هرچند نقض حقوق انسانی افغانهای آواره، در سالهای جهاد ضد قشون شوروی در داخل و خارج از افغانستان، بخصوص در خاک پاکستان و در شهر پشاور از سوی " تنظیم " های جهادی ، با موافقت و همکاری تنگاتنگ شبکه ای. اس . آی صورت پذیرفته و هستی صدها و هزارها هموطن ما را یکام نابودی کشانیده است ، ولی از آنجا که جنایت در هر زمان و مکانی که صورت بگیرد و یا صورت گرفته باشد، جنایت است و مرور آن از نظر تاریخی و تحقیقی نیاز مبرم ماست ، بنابراین ، خواستم با ترجمه فارسی دری مطلب مورد نظر، یکبار دیگر توجه خواننده های عزیز را به سلسله جنایتهایی که در قلمرو پاکستان علیه جان و مال پناهنده های کشور ما انجام داده شده و این سلسله تا کنون هم ادامه دارد، معطوف سازم:

گزارش دیده بان حقوق بشر سازمان ملل چنین آغاز میگردد :

(بخش اول)

" شماری از جناح های مجاهدین، مسوول نقض حقوق بشر در مناطق تحت کنترل شان در داخل افغانستان و تجاوزات در داخل خاک پاکستان میباشند. این تجاوزات، شامل اختطاف ها و کشتارهای روشنفکران افغان میشود که میخواستند در راه آزادی کشورشان مبارزه سیاسی نمایند، به شمول گروه های افغانی که با نماینده گی های امداد رسانی جهان غرب در خاک پاکستان کار میکردند. بخصوص، آن عده از گروپهای سیاسی در میان مهاجرین افغان که طرفدار مدرنیسم و پیشرفت بودند.

بخش اعظم این کشتارها توسط احزاب بنیاد گرای مجاهدین صورت گرفته است . احزاب مذکور همچنان دارای زندانها، شکنجه گاه ها و شکنجه گران بوده اند. ژورنالیستهایی که میخواستند در این موارد دست به تحقیق بزنند، تهدید به مرگ میشدند. نماینده گان خارجی، سازمان های امداد رسانی و زنانیکه در سازمان های مذکور کار میکردند نیز مورد تهدید و حمله قرار میگرفتند. اگرچه بخش اعظم اینهمه کشتار ها و تهدیدات و ... در خاک پاکستان صورت گرفته ، اما مقامات پاکستانی برای تحقیقات لازم در این راه و کشانیدن مرتکبین در پای میز محاکمه ناکام بوده اند. در بخشی از این

حوادث، مقامات حکومتی پاکستان، بخصوص (آی.اس.آی) دخالت داشته است، از قبیل توقیف آنده از مهاجرین افغان که مخالف احزاب مورد حمایت آن کشور بوده اند و یا بخاطر تحویلدهی افغانها به احزاب جهادی غرض استنطاق و شکنجه. البته بعضی از دوسیه ها مطابق شرایط و مقتضیات معمول داخلی (سنتی و ذات البینی) حل شده اند که گروپهای مربوط به آن وفادار اند. در عین زمان، فشارهای جنگ که موجب فشار های سیاسی میشود، انواع دیگر جنایات مانند آدم ربایی و قتل پناهنده ها را به بار آورده است.

احزاب جهادی که از حمایت پاکستان و امداد نظامی امریکا و سعودی بر خوردار بودند، مسلماً در قبال همه این جنایات، مسوول اند. کلیه احزاب جهادی، زندانیان را یا در داخل خاک پاکستان و یا در اطراف مرز (داخل افغانستان) نگهداری میکردند. علاوه از آنکه برخی از احزاب مذکور، زندانیان را در جنگها مورد استفاده قرار میدادند، همچنان برخی از این احزاب، زندانیان را بخاطر رقابت با سایر مجاهدین و یا احزاب و پناهنده هایی نگه میداشتند که آنان را بعنوان افراد ترقی پسند می شناختند. مقامات پاکستانی نیز به توقیف های غیر قانونی و استفاده از دست آویز های استعماری مبنی بر دستگیری و توقیف افغانها حتا تا شش سال متوسل شده اند. آنهایی را که "مخل امنیت" تشخیص میدادند، اقدام به دستگیری و توقیف آنان میکردند.

"ایشیا واچ" (دیده بان آسیایی متعلق به حقوق بشر) ، امکان آنرا نیافته تا از مناطق تحت کنترل مجاهدین در داخل خاک افغانستان دیدن نماید، ولی هیأت "ایشیا واچ" مجال آنرا یافته که با عده یی از فرماندهان مجاهدین، امدادگران و مهاجرین و با آنانیکه از داخل افغانستان می آیند، در پاکستان گفت و شنیدی داشته باشد ... هر چند کمیته بین المللی صلیب سرخ اجازه دیدار با زندانیانی را دارد که در داخل افغانستان نگهداری میشوند، ولی هیچگاه کمیته صلیب سرخ و یا هر کس دیگری اجازه نیافتند از زندانیان مجاهدین در داخل پاکستان دیدن بعمل آورند. زندانیانی که گفته شده تعداد شان به هزار ها نفر بالغ میگردد، مورد شکنجه هم قرار گرفته اند. (باقی دارد)